

Semja um sáttmálan

Drúgvar hava samráðingarnar ver ið millum Havnar Arbeidsmanna-felag og Arbeidsgevarafelagið, og langir hava samráðingarfundirnir mangan verið — ein teirra vardi at kalla 18 tímar.

Men so eydnadist tað til síðst at fáa semju í lag.

Sáttmálin varð undirskrivaður í gjár, og er hann galdandi fyri tvey ár.

Tann størsta broytingin, ið gjord er, er tann, at nú verða yvirtíðar-gjöldini roknað av allari lønini og ikki sum fyrr einans av grundlønini. Hetta vil ikki siga, at yvirtíðar-

Bispadømið Føroyar?

Møguleiki fyri, at Føroyar verða varabispadomi ella fáa dómpróst.

Jóhan Nielsen, prestur, sigur frá, at ferð sendimanna til Keypmannahavnar í samband við bispasetuna, var sera hent.

Enn er einki komið burtur úr hesum samráðingum; men líkindi eru fyri, at Føroyar annaðhvørt fáa ein varabisp ella ein dómpróst við episkopalum myndugleika.

THORSTEIN PETERSEN

fyrv. fólkatingsmaður, doyði miku morgunin.

SKULABARNAVITJAN

Úr Klakksvík.

Síðsta vetur spældu skúlabørn úr Sørvági sjónleikin »Óskufia« og annan skentileik. Fyri hin innkomna peningin og øðrum stuðlaði gjørdu bórini — 30 í tali — ferð til Danmarkar.

Skúlabørnini hava nú framført »Fangin á Kalø« í Sørvági, Klakksvík og Tórshavn við tí endamáli at savna inn pening til nýggja skúlabarnaferð.

Børnini hava verið rættliga duglig, og leiðararnir Leif Nolsøe og Tóri Skálum, lærarar, kunnu vera nøgdir við úrslitið.

TANNER afturvaldur

»Nú er tíðin komin, tá eitt yngri ættarlið eigur at taka sær av arbeiðinum. Eg havi sitið í flokksleiðsluni í 54 ár, og tað má vera nog mikið.«

Soleiðis málbar hin 79 ára gamli Väino Tanner seg á flokksfundinum finska javnaðarflokksins í Helsinki; men hóast hesa umbering varð hann afturvaldur við stórum meirluta.

Tanner er ein av kendastu politikkarum Finlands.

Hann var í finsku stjórnini undir bardøgnum við Russar. Tá Finland mátti leggja vápnini, kravdu Russar, at Tanner saman við øðrum varð revsaður.

Hann fekk 5 ára fongsul; men sat bara helvtina av tíðini. Beinavegin hann varð leysur úr fongslinum, varð hann afturvaldur til formann í Javnaðarflokkinum, til stjórnarlim í størstu samvinnufyrirøðu í Finlandi og tvey ár seinri í rikisdagin.

Í gjár samdust Havnar arbeidarar og arbeidsgevarar um sáttmálan

Føroya Arbeidarafelag situr enn í samráðingum. Enn er einki útlit fyri semju í bræði

Lønir eru farin munandi upp — har er farin ein reguleran fram, og hon verður fyríbils umleið hin sama sum hon var (ella ikki størvegis broytt).

Men í prinsippinum er hetta ein hollur sigur fyri arbeidararnar, at teir nú fáa alla yvirtíðarløn pristals-reguleraða.

Í hesum spurningi hava føroyskir arbeidsgevarar ikki verið at vika áður; men nú góvu teir so eftir.

Áðrar smábroytingar eru eisini gjørdar, m. a. verður lønin fyri fiskaarbeiði nú einans roknað, har arbeiðt verður uppá sjálvan fiskin, og ikki sum fyrr var fyri alt arbeiði ið viðviki fiskivinnuni (at fáa útgerð umborð á skipini og annað til-lik).

Eitt týðandi prinsippmál er vunnið, og tað er hovudsvinningurin hesa ferð. Og so tað, at alt endaði í friði, og tað hevur stóran týðning.

Viðvikjandi samráðingum Føroya Arbeidarafelags liggur ikki líka væl fyri.

Har hevur semingsmaðurin verið uppi í alla hesa vikuna; men uttan nakað úrslit. Krøvini, Føroya Arbeidarafelag hevur sett fram eru onnur enn tey, Havnar Arbeidsmanna-felag hevur sett fram, og helst bæði fleiri og størri eisini.

Trekliga hevur samráðingin gingið, og partarnir stóðu enn í gjár langt hvor frá øðrum. Í kvöld eru so teir átta dagararnir, semingsmaðurin ræður yvir, úti, og so er spurningurin: eydnast tað at koma til eitt úrslit við semju áðrenn kl. 12 í kvöld. — ELLA VERÐUR VERK FALL?

ingurin: eydnast tað at koma til eitt úrslit við semju áðrenn kl. 12 í kvöld. — ELLA VERÐUR VERK FALL?

Javnaðarmenn ikki til »kanossak«

Mongum kom dátt við, tá ið varaløgmaður Kristian Djurhuus knappliga og óvart trein fram við álopum á javnaðarmenn og hevjaði rødd sína við ávaringum móta at ganga við til bygging av meiri enn 15 linuskipum frá Belgju.

Dáttliga kom tað samstarvsmonnum hansara, tá ið hann við dapprari rødd lov aði at leggja frá sær, um tingið samgonguflokkarnir ikki beinavegin — samstundis sum samtyktin av byggingin av belgiska skipunum varð gjord — samtyktu nýggjar inntøkulógir.

Hetta kom hansara samgongumonn-um dátt við, tí hann hevði beint fram-undan ikki minni enn tveir reisir sam- an við hinum báðum landsstýrismonn-um gjørt samtykt, har ið hann mælti tinginum til at taka við tí belgiska tilboðnum um bygging av 30 linuskipum. Í seinasta skrivi frá landsstýrinum um belgiska tilboðið verður sagt, at landsstýrið hevði kannað fíggarligu viður- skiftini og helt, at peningur var til at rinda tingsins part — studningsláni. Hann hevði enn tá verið við við tølum at sett upp, hvussu, ið tingið kundi fáa henda pening uttan meirinntøkur fyr- tilbils.

Tað var sjálvandi rætt sum ein lögtingsmaður segði, at tað var á landsstýrissfundi og á samgongufundi, ið vara lögmaður skuldi gjørt sínar atfinningar, um hann veruliga ikki var samd ur við samgongumenn sínar.

Tað er eingin heiður fyri sambandsmenninar, at teir lótu Hákon Djurhuus lokkufloytu aftur eina ferð tola seg. Teir máttu verið lærdir av skaðum, Hákon hevur elvt flokkinum.

Kristjan Djurhuus hevði sum nevnt verið við hinum landsstýrismonnum í tilmaletinum til lögtingið at taka við 30 linubátum frá belgiska felagnum. Og tá ið so sambandsmenn ein sum allir ging u ímóti at taka meiri enn 15 skip, var tað at falla sínum manni í landsstýrinum í rygg. Men annaðhvørt tað so eru hinir sambandsmenninir, sum hava ríkið varaløgmannin burtur frá støðu og tilmæli sínum í skipa- og inntøkumálinum, ella tað er varaløgmaðurin við síni løgna og lítið »kollegialue« stóð u sum hevur drigið menn sínar í eina »neyðstöðu«, er tað eingalið og til líka litla æru fyri hann sum fyrri teir.

Skattafrádráttar-reglur

VIGGO KAMPMANN, statsmini-stari, ið er fremsti talsmaður fyri, at taka av reglurnar um skattafrádrátt á sjálvuppgávuni, sigur um hetta evni:

»Tað er ein sjálfvylgja, at um ein tekur av reglurnar um at draga seinasta árs skatt frá á sjálvuppgávuni, so kunnu prosentini í skattakalanum setast munandi niður. Ein av orsøkunum til, at og vil hava hesar reglur burtur, er at prosentini eru alt ov høg, tí vit framvegis hava skattafrádráttarrættin.

Inntøkugrundarlagið verður ov lítið, og prosentini størri. Taka vit skattafrádráttarrættin av, fremja við proportion- alan skatt — ja, so vinna vit ikki bara tað, at tær lægstu inntøkurnar ikki koma at bera skatt ella fáa skattin munandi minkaðan, men vinna tað týðning- armikla, at meirinntøkan av øllum inntøkum verður minni skattað.

Nú tá ið »Dagblaðið« og aðrir við »informatiðn«, ið tað hevur fingið við einum ávisum handlagið at strúka eftir rygginum, roynir at siga fólki, at javnaðarmenn og lögmaður okkara hava gingið til »kanossak« yvir fyri Kris- jan Djurhuus varaløgmaður við skrift- luga at biðja um gott veður og lova at vera lýðug børn hjá honum, kenna vit tað sum okkara skylda at siga sum var og er.

Varaløgmaður fekk rein besked frá fíggarnevn/arformanninum at Javn- gardsflokkurin vildi ikki í lotuni ganga við tí nýggjar inntøkur, tí tað stóð ikki á nú beinavegin at gera tað.

Flokkurin var fúsur til, so brátt tað stóð á, at fáa meiri inntøkur, fyri at tingið kundi greiða sína skyldu.

Hetta svar tóktust at verða tíkið sum, at einki annað var at gera hjá varaløg- mannini enn at lata orð síni verða til veruleika.

Javnaðarflokkurin hevði onga gongu til varaløgmann ella sambandsmenn fyri munnliga ella skriftliga at taka aðra støðu enn ta, ið fíggarnevndarformað- urin flokksins vegna hevði boðað frá á tingsins talarapalli.

Men sambandsmaðurin harra Iversen sum »Dagblaðið« talar um, kom á tal við javnaðarmenn og hann fekk hesa vátan og uppafurtøku av javnaðar- flokksins støðu!

»Harra Hans Iversen, lögtingmaður,

Løgtingið.

Vegna fyri spurning tygara verður hervið sagt tygum, at javnaðarflok- kurin sjálvandi til eina og hvørja tíð er til reiðar at vera við samgonguflokk- unum at finna inntøkur, ið eru neyð- ugar at rinda tær útreiðslur og skyldur, ið tingið hevur átiðið sær.

Flokkurin er fúsur longu á Ólavsoke at taka hesa viðgerð, har undir rætt- ing um teimum yvir fyri tygum nevndu misskiljingum, sum vit vóru fyri undir samtykt av seinasta tollóg.

Hvorja ávirkan henda vátan og upp- afturtaking av Øregaards »erkleringe« hevur havt kunnu menn gita um.

At tað ikki er beint at tala um »ka- nossagongd« og broyting í javnaðar- flokksins støða er eyðsæð.